

k ovčím si vzal

tátovo svetr
matka se ztratila v kuchyni
a psi přišli o rozum
na chvíli
nevěřili
vlastním očím

Radek Touš

Štičí kost, Trigon, 2021

Měsíce věci

Ticho zbylo po bozích
a skrojky chleba
jako zapomenuté úlitby.
Čas zmizel do víček
a jeho moře se pění
za měsíci věcí,
za temnými stranami
měsíců věcí –
večer něco padne do studny,
řekneme – život je čím dál
lehčí.

Sylva Fischerová

V podsvětním městě, MF, 1994

Kočky mňoukaly na střeše,
následkem čehož jsem procit.
Kočky mňoukaly na střeše:
Láska je podivný pocit.

– Lásko, ty hvězdo zářící
nad mořem bídy a vzdechů,
proč jsi se snesla
na tento svět
a právě na tuhle střechu?

– Proč rušíš sen můj vzpomínkou
na něhu milostných očí?
To byly moje úvahy
v noci při mňoukání koček.

František Gellner

Projekt se koná za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR, hlavního města
Prahy, Nadace Český literární fond, Praha
město literatury a Kristin Olson Literary
Agency s.r.o.

MINISTERSTVO
KULTURY

KRISTIN OLSON
LITERARY AGENCY s.r.o.

PRAHA
MĚSTO
LITERATURY

poezie pro čekající

Chci to slyšet

Na dně každé písně,
i té nejsmutnější,
na dně každé sklenky
něco tiše cinká.

Někdy víc
a jindy jenom málo.

Chci to slyšet
bůhví co mne nutí,
ale musím čekat na cinknutí,
jinak by se moje srdce bálo.

Jan Skácel

(1922 – 1989)

V rámci 24. ročníku
festivalu české
a mezinárodní poezie
po celé
České republice

Koordinátor festivalu:
Společnost poezie z.s.

denpoezie.cz

tuto brožuru si můžete vzít s sebou domů

den
poezie

my žijeme právě takhle: ona
já o ni nechtěně zakopávám:
sníme své mělké sny já o ryc
ona o klíčích ve dveřích kte
každou chvíli vyskakuje ocas
potom zklamaně uléhá: muchlá

obě jsme v poslední době vyr
plameny kuchyňských plotýnek
pereme jen na nízký proud a
výjimkou jsou neviditelná ko
žijící své dny pod vysokým v
to kvůli nim nám v noci cuka

vidí v koupelně neviditelná zvířata
při nočních pochůzkách bytem
hlých japonských vozech
ré znamenaly tvůj příchod
ek se jí chvěje vzrušením
ní koberečků tiché pohvizdování

ostly: ohněm a kouřem
laskavostí lockdownu
s nikým si nic nezačínáme
upelnová zvířata
lasem
jí fousky

Jdeš ránem
sám v sobě,
roztrhne tě
krákání do kroku
havrana, který naproti
tobě stojí rozkročený
jako kovboj.

Roman Polách

Délka života ve volné přírodě
Graphic House, 2021

Tetris
Stojím u tebe na balkoně
a krmím racky
na Karlově mostě,
píšu si na tvé rty,
slunce se koupe v nebezpečí
a v pěnách mraků ty.
Doufáme, že je to tetris
a vše nakonec zapadne.

Ondřej Linhart

O ledu

Chůzi chodit. Do konce života
myšlenku myslet, vodit ji
ji k vodě –

v jedné ruce provaz,
ve druhé rukojeť a

čepelí námět ze sna
do ledu nádrže
rýt s nadějí: až praskne,
zkusíš to vydržet.

Tim Postovit

Motýlí pavilon, Host, 2021

den co den
poslouchám lavinu ticha
pod okny hnědá řeka

slabý hvizd škrábnutí
stálý velký tlak valí
před sebou oceány

pocit pevnin

Yveta Shanfeldová

Máme to ještě lehké, jak jednou
bude jasné, Dybbuk, 2017

Knihy na podlaze

Duchové nebydlí ve skříních,
nežijí za zdmi, žijí ve zdech.
Nejlepší vymítač je sbíječka.

Utečte! Seberte děti i rodiče,
naléhají hlasy, všeho nechte,
nebo vás to tu pohrbí zaživa!

Celou noc se otrásaly police.
Dům si sedá, prohlásil stavitel,
Donedávna tudy vedla dálnice.

Martin Poch

Poltergeist, Odeon, 2021